

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 577/82

af 11. marts 1982

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr.
1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsord-
ning for sukker⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr.
192/82⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat
ved forordning (EØF) nr. 1808/81⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 550/82⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 1808/81 på de oplysninger, som

Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de
for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse
med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af
standardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bila-
get.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. marts 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSGER

Medlem af Kommissionen

- ⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
⁽²⁾ EFT nr. L 21 af 29. 1. 1982, s. 1.
⁽³⁾ EFT nr. L 181 af 2. 7. 1981, s. 24.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 66 af 10. 3. 1982, s. 26.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. marts 1982 om fastsættelse af importafgifterne for
hvidt sukker og råsukker

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	(ECU/100 kg) Importafgifts- beløb
17.01	Roe- og rørsukker i fast form: A. Hvidt sukker; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer B. Råsukker	28,63 22,81 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det
indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestem-
melserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 837/68.